

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

Datum 18 december 2012

Betreffende wetsvoorstel:

32512

Wijziging van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en de Wet op het financieel toezicht in verband met de bevoegdheid tot aanpassing en terugvordering van bonussen en winstdelingen van bestuurders en dagelijks beleidsbepalers

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 18 december 2012 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, onderdeel B

17 → 20 → **23** (Schouw)

De brief van de minister d.d. 17 december 2012 is aanleiding geweest om amendement nr. 20 in twee opzichten aan te passen. Anders dan amendement nr. 20 leidt het onderhavige niet tot versterking van de positie van de ondernemingsraad (OR).. In de tweede plaats wordt niet langer voorgesteld dat de algemene vergadering (AVA) een jaarlijkse stem over de uitvoering van het bezoldigingsbeleid kan uitbrengen, maar dat dit onderwerp voorafgaand aan de vaststelling van de jaarrekening aan AVA ter bespreking wordt voorgelegd.

Indiener beoogt met dit amendement de verantwoording over het beloningsbeleid aan de AVA te verbeteren. Open Naamloze Vennootschappen zoals beursvennootschappen worden verplicht om jaarlijks verantwoording aan de OR en de AVA af te leggen over de uitvoering van het bezoldigingsbeleid. Nu ontbreekt nog een specifiek verantwoordingsmoment: de

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Datum 12 december 2012

blad 2

verantwoording over de uitvoering van het bezoldigingsbeleid is slechts een onderdeel van de jaarrekening, nu wordt het een apart agendapunt.

Aan verbeterde verantwoording bestaat behoefte, zo blijkt uit het Rapport 2012 van de Monitoring Commissie Corporate Governance Code. Deze schrijft over de naleving van de codebepaling II.2.12 over het remuneratierapport van de raad van commissarissen:

“De commissie heeft vorig jaar opgeroepen om aan te geven *hoe* het beloningsbeleid bijdraagt aan de lange termijn doelen van de onderneming. Desondanks is hier de niet-naleving over boekjaar 2011 toegenomen. De Commissie vindt deze verslechtering verontrustend. De relatief slechte naleving van deze bepaling zou veroorzaakt kunnen worden door de complexiteit van de bepaling. Echter, aangeven hoe het beloningsbeleid bijdraagt aan de lange termijn doelen van de onderneming is van essentieel belang bij het vaststellen van de bestuurdersbeloningen. De naleving moet hier verbeterd worden.”¹

Over de naleving van codebepaling II.2.13 (over het bezoldigingsoverzicht) schrijft de Monitoring Commissie:

“Net als in voorgaande jaren wordt (...) ook bepaling II.2.13, in verhouding met de andere codebepalingen substantieel minder nageleefd. De naleving van deze bepalingen heeft een aanzienlijk effect op het algehele nalevingsbeeld van de Code. (...) De Code vereist dat de bezoldigingsstructuur eenvoudig en inzichtelijk is. De Commissie constateert dat de rapportage over beloningen in algemene zin onvoldoende inzichtelijk is. Een reden hiervoor kan zijn dat er binnen ondernemingen sprake is van een complexe beloningssystematiek. De Commissie beveelt daarom aan om de beloningssystematiek te vereenvoudigen en daarmee de inzichtelijkheid in de beloningen te verbeteren.”²

Aangenomen. Voor: SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

Artikel 135 lid 7

11 → **21** (Van Vliet)

Niet valt in te zien waarom een verplichte aanpassing van bonussen slechts zou hoeven plaats te vinden bij een openbaar bod op aandelen in een beursgenoteerde NV. Ook in geval van een fusie of splitsing kunnen bonussen, die toegekend zijn of toegekend worden, een rol spelen. Dit amendement bewerkstelligt dat geen verwatering van de claw back regeling kan plaatsvinden door het kiezen van een bepaalde juridische marsroute. Met het amendement komen (grensoverschrijdende) fusie en splitsing onder de werking van lid 7 van artikel 135 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek te vallen. Belangrijke activa/passiva transacties vallen al onder artikel 2:107a BW.

Aangenomen. Voor: PVV, SGP, ChristenUnie, CDA, 50PLUS, D66, GroenLinks, PvdA, PvdD en SP.

¹ Monitoring Rapport 2012, p. 17 (www.mccg.nl).

² Monitoring Rapport 2012, p. 18 (www.mccg.nl).

Datum 12 december 2012

blad 3

Artikelen III en IV

13 → 15 (Van der Steur en Van Toorenburg)

Dit amendement regelt dat de bij derde nota van wijziging opgenomen regeling ten aanzien van de waardebeoordeling van door bestuurder gehouden aandelen vervalt als deze niet binnen de genoemde termijn is geëvalueerd en door de Kamer wederom is geaccordeerd. De indiener meent dat de vele bezwaren tegen deze bepaling, ondermeer vanwege de inbreuk op het eigendomsrecht van bestuurders, rechtvaardigen dat de gevolgen nauwkeurig in kaart worden gebracht en door de Kamer worden besproken.

Aangenomen. Voor: SGP, CDA, ChristenUnie, VVD, 50PLUS, D66, PvdA, PvdD en SP.

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, onderdeel B

19 → 22 (Schouw)

De brief van de minister d.d. 17 december 2012 is aanleiding geweest om een onderdeel uit amendement nr. 19 te schrappen, te weten het voorstel tot wijziging van art. 2:135 lid 3 BW.³ De daarbij behorende overgangsbepaling is eveneens komen te vervallen.

Volgens principe II.2 van de Corporate Governance Code dient de bezoldiging zodanig te zijn dat gekwalificeerde en deskundige bestuurders kunnen worden aangetrokken en behouden. Dit vanzelfsprekende uitgangspunt mag echter niet het onbedoelde neveneffect krijgen dat vennootschappen telkens in reactie op elkaar de bezoldiging verhogen. Om dit "haasje over-effect" te voorkomen wordt in de wet benadrukt dat de beloning ook in een passende verhouding dient te staan tot de beloningsverhoudingen binnen de onderneming (zie ook principe II.2). Ook de Monitoring Commissie Corporate Governance hecht hieraan, zo blijkt uit haar recente aanbeveling dat vennootschappen vermelden op welke wijze zij de interne beloningsverhoudingen meewegen bij de vaststelling van de totale bezoldiging.⁴ Indien de beloning van bestuurders mede wordt vastgesteld aan de hand van een *benchmark*, spoort dit amendement aan tot terughoudendheid, zowel bij het vaststellen welke ondernemingen tot de *benchmark* worden gerekend, als bij de vaststelling van de beloning aan de hand van een reeds bestaande *benchmark*. Voorkomen moet worden dat het gebruik van een *benchmark*, leidt tot het "haasje over-effect".

Dit amendement is mede ontleend aan §87 Aktiengesetz waarin een vergelijkbare bepaling is opgenomen.⁵ Daarnaast vormt het een uitwerking van de algemene gedragsregels die

³ Amendement nr. 19 stelde voor om aan art. 2:135 lid 3 de volgende volzinnen toe te voegen: "Aan het eerste lid worden twee volzinnen toegevoegd, luidende: Het bezoldigingsbeleid is dienstbaar aan de integriteit en soliditeit van de vennootschap en is gericht op het lange termijn belang van de vennootschap en de met haar verbonden onderneming. Variabele vergoedingen dienen te berusten op een grondslag die over twee of meer jaren wordt berekend."

⁴ Monitoring Rapport 2012 van de Monitoring Commissie Corporate Governance Code, p. 16 (www.mccg.nl).

⁵ Daarin wordt bepaald: *Der Aufsichtsrat hat bei der Festsetzung der Gesamtbezüge des einzelnen Vorstandsmitglieds (...) dafür zu sorgen, dass diese in einem angemessenen Verhältnis zu den Aufgaben und Leistungen des Vorstandsmitglieds sowie zur Lage der Gesellschaft stehen und die übliche Vergütung nicht ohne besondere Gründe übersteigen.* (www.aktiengesetz.de)

Datum 12 december 2012

blad 4

zijn neergelegd in art. 2:8, 2:9, 2:140 lid 2 BW en (per 1 januari 2013) art. 2:129 lid 5 BW.⁶

Verworpen. Voor: PVV, SGP, CDA, ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks en SP.

Artikel I, onderdeel B

16 (Schouw)

Indiener beoogt met dit amendement de voorgestelde bevoegdheid tot het aanpassen van de hoogte van de bonus (de redelijkheidstoets) te versterken, zodat deze bevoegdheid ook daadwerkelijk een toegevoegde waarde zal hebben ten opzichte van de huidige situatie. Volgens het geldende recht is een in een overeenkomst opgenomen regel niet van toepassing, als dit in de gegeven omstandigheden, naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid, onaanvaardbaar zou zijn (art. 6:248 lid 2 Burgerlijk Wetboek). Ten opzichte van het geldende recht voegt het voorgestelde artikel 2:135 lid 6 BW daarom niets toe. De toets die volgens het wetsvoorstel en volgens art. 6:248 lid 2 BW geldt (naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar) is bovendien dermate zwaar, dat deze slechts in extreme gevallen zal worden toegepast. Wil het zesde lid enige betekenis hebben ten opzichte van het geldende recht, dan zal de toets enigszins moeten worden verlicht. Dit amendement strekt er dan ook toe de maatstaf aan te passen. Daarbij is aangeknoopt bij het onlangs gewijzigde Duitse recht. In §87 Aktiengesetz is bepaald dat met de bestuurder moet worden overeengekomen dat de bezoldiging in bijzondere omstandigheden kan worden verminderd.¹ Daarbij wordt als criterium gehanteerd dat de hoogte van de beloning onbillijk voor de vennootschap (unbillig für die Gesellschaft) zou zijn. In dezelfde geest stelt dit amendement voor om bij de redelijkheidstoets de maatstaf dat de bonus «voor de vennootschap onredelijk en onbillijk zou zijn» te hanteren. Dit amendement gaat minder ver dan het Duitse recht, in zoverre dat in Duitsland de vermindering betrekking kan hebben op de gehele beloning, terwijl het voorgestelde artikel 2:135 lid 6 BW slechts ziet op bonussen.

Vanzelfsprekend laat de iets lichtere drempel onverlet dat het zal moeten gaan om bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer de toestand van de vennootschap na de toekenning van de bonus aanmerkelijk is verslechterd.

Verworpen. Voor: PVV, ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks en SP.

Artikel I, onderdeel B

12 → 14 (Van der Steur en Van Toorenburg)

De bepaling luidt nu weer zoals na de (eerste) nota van wijziging. Hiermee wordt de bevoegdheid voor de raad van commissarissen om bonussen van bestuurders terug te vorderen teruggebracht naar de beoogde bedoeling ervan: het voorkomen dat de bestuurder als gevolg van overdracht van zeggenschap een onaanvaardbaar maatschappelijk resultaat zou hebben. De indiener wil met dit amendement voorkomen dat bestuurders buitensporig verdienen aan overnames, als daar geen reden voor is. De derde

⁶ Op grond van deze bepalingen dienen de vennootschapsactoren zich te gedragen naar hetgeen door de redelijkheid en billijkheid wordt gevorderd, dienen bestuurders hun taak behoorlijk te vervullen en richten bestuurders en commissarissen zich naar het belang van de vennootschap en haar onderneming.

Datum 12 december 2012

blad 5

nota van wijziging betekent een onacceptabele inbreuk op het eigendomsrecht van bestuurders die aandelen houden in de vennootschap waarvan zij bestuurder zijn. Deze bepaling is nergens ter wereld ingevoerd en kan onaanvaardbare gevolgen hebben voor de hoogte van het salaris en de vormen van beloning.

Verworpen. Voor: SGP, CDA, VVD, 50PLUS en D66.

Artikel I, onderdeel B

10 (Van Vliet)

Dit amendement bewerkstelligt dat de regering voortaan de rechtstreekse bevoegdheid heeft om bij staatsdeelnemingen in te grijpen als er sprake is van ongewenste bezoldiging. De rechtvaardiging is gelegen in het feit dat er veel maatschappelijke verontwaardiging is over exorbitante bonussen en vertrekregelingen bij NV's die eigendom zijn van de overheid en dus uiteindelijk met belastinggeld worden gefinancierd.

Verworpen. Voor: PVV, SGP en SP.

Artikel I, onderdeel B

Artikel III

18 (Schouw)

Volgens *best practice* bepaling II.2.8 uit de Corporate Governance Code bedraagt de vergoeding bij ontslag maximaal eenmaal het vaste deel van het jaarsalaris. Indien het maximum van eenmaal het jaarsalaris voor een bestuurder die in zijn eerste benoemingstermijn wordt ontslagen kennelijk onredelijk is, komt deze bestuurder in dat geval in aanmerking voor een ontslagvergoeding van maximaal tweemaal het jaarsalaris, zo bepaalt de Code.

50% van de beurs-NV's passen deze *best practice* bepaling niet toe.⁷ Dit is geoorloofd, met dien verstande dat de vennootschap de afwijking moet motiveren. In toenemende mate komt die motivering erop neer dat ondernemingen slechts aangeven dat zij een eigen regeling hanteren zonder daarbij aan te geven waarom ze de bepaling niet toepassen.⁸ Ook in Groot-Brittannië overweegt de regering vennootschappen aan te zetten tot betere verantwoording over vertrekregelingen en tegelijk het draagvlak ervoor te vergroten. Overwogen wordt om vertrekregelingen die meer bedragen dan het vaste deel van het jaarsalaris aan de goedkeuring van de AVA te onderwerpen.⁹ Dit amendement is gebaseerd op het Britse voorstel. De reikwijdte is beperkt tot beurs-NV's op wie de Corporate Governance Code van toepassing is. Het nieuwe lid beperkt niet de vertegenwoordigingsbevoegdheid van de personen die de ontslagvergoeding overeenkomen. Het getuigt niettemin van verstandig beleid wanneer de door het nieuwe artikellid bestreken ontslagvergoedingen slechts voorwaardelijk zullen worden overeengekomen in afwachting van de goedkeuring door de AVA. Het amendement gaat gepaard met een overgangsbepaling op grond waarvan bestaande contracten worden

⁷ D. Akkermans, H. van Ees, R. Hooghiemstra, *Corporate Governance in Nederland*, 2011, p. 11 (www.commissiecorporategovernance.nl/page/downloads/2011_Rapportage_CGIC.pdf).

⁸ Rapport Monitoring Commissie Corporate Governance, 2012, p. 12 (www.commissiecorporategovernance.nl/page/downloads/Rapport_MCGC_2011.pdf) en het rapport van Akkermans, Van Ees en Hooghiemstra, p. 25 e.v.

⁹ www.bis.gov.uk/Consultations/executive-pay-shareholder-voting-rights.

Datum 12 december 2012

blad 6

gerespecteerd. De nieuwe bepaling is dus slechts van toepassing op vertrekvergoedingen die worden overeengekomen of gewijzigd ná de invoering van de wet. Dit laat onverlet dat *best practice* bepaling II.2.8 op deze vertrekregelingen onverkort van toepassing is.

Verworpen. Voor: ChristenUnie, 50PLUS, D66, GroenLinks en SP.